

۵۷۱	..... (مجموعه، هنرمند، نیت، ویرانه، ساخته)
۹۶۱	..... (توسعه، روزه، آ، «نقد، نقد، نقد»)
۹۶۱	..... (۷۸۱، ۸۶۶) (پهت، مالک)
۹۶۱	..... (۸۸۱، ۲۲۶۱) (مجلسه، نویسنده)
۷	پیش‌گفتار
۱۱	مقدمه
۱۱	پاسخ سؤال: مدرنیسم چیست؟
۱۴	غرق شدن
۲۲	واژه‌ها، واژه‌ها، واژه‌ها: مدرن، مدرنیسم، مدرنیته
۲۸	دوره‌ها، ژانرها، مدل‌ها
۳۷	فصل اول. تفسیر و تغییر
۳۸	مارکس (۱۸۱۸-۱۸۸۳)
۴۶	داروین (۱۸۰۹-۱۸۸۲)
۵۸	فروید (۱۸۵۶-۱۹۳۹)
۶۵	نیچه (۱۸۴۴-۱۹۰۰)
۷۳	سوسور (۱۸۵۷-۱۹۱۳)
۷۷	اینشتاین (۱۸۷۹-۱۹۵۵)
۸۵	فصل دوم. ژانرها، هنر و فیلم
۸۶	رمان
۹۸	داستان کوتاه
۱۰۸	شعر
۱۱۷	درام
۱۲۳	جنبش‌های هنری
۱۲۴	امپرسیونیسم و بعد از آن
۱۲۷	کوبیسم
۱۳۱	فوتوریسم
۱۳۴	اکسپرسیونیسم
۱۳۶	سوررئالیسم
۱۳۹	فیلم

۱۴۵	فصل سوم. متن، زمینه، فحوا.....
۱۴۶	«کشاکش شدن»: آزادی و جنسیت.....
۱۴۶	شارلوت میو (۱۸۷۰-۱۹۲۸).....
۱۴۶	کاترین منسفیلد (۱۸۸۸-۱۹۲۳).....
۱۴۷	دی. ایچ. لارنس (۱۸۸۵-۱۹۳۰).....
۱۶۲	«به نظرم دارم سعی می‌کنم یک رؤیا را برای شما بگویم»: معرفت و روایت.....
۱۶۲	جوزف کانراد (۱۸۵۷-۱۹۲۴).....
۱۶۳	هنری جیمز (۱۸۴۳-۱۹۱۶).....
۱۶۳	فورد مدوکس فورد (۱۸۷۳-۱۹۳۹).....
۱۷۹	«این تکه پاره‌ها که بر ویرانه‌هایم انباشته‌ام»: هویت و جنگ.....
۱۷۹	ویرجینیا وولف (۱۸۸۲-۱۹۴۱).....
۱۷۹	ریکاوست (۱۸۹۲-۱۹۸۳).....
۱۸۰	تی. اس. الیوت (۱۸۸۸-۱۹۶۵).....
۲۰۵	«تاریخ یک کابوس است»: سمبولیسم و زبان.....
۲۰۵	ای. ام. فورستر (۱۸۷۹-۱۹۷۱).....
۲۰۵	دابلیو. بی. بیتس (۱۸۶۵-۱۹۳۹).....
۲۰۶	جیمز جویس (۱۸۸۲-۱۹۴۱).....
۲۲۹	کتاب‌نامه.....
۲۳۹	نمایه.....

۱

تفسیر و تغییر

در سال ۱۸۵۴ کارل مارکس چنین گفت: «فلسوفان به طرق گوناگون جهان را فقط تفسیر کرده‌اند؛ اما سخن بر سر تغییر آن است» (مارکس و انگلس ۱۹۸۴: ۲۸۶). این بیدارباشی بود برای نیمه‌ی دوم قرن نوزدهم و آماده‌باشی برای دوره‌ی مدرنیستی. واقعاً هم مؤلفانی در حوزه‌های مختلف جهان را تغییر دادند، لااقل به این معنا که بنیادی‌ترین تعابیر انسان‌ها از «واقعیت» را به میزان بسیار زیادی عوض کردند. در هر فهرستی از این مؤلفان، لااقل شش نفری که ما در فصل حاضر آن‌ها را مهم‌تر دانسته‌ایم جای بی‌چون و چرا دارند: زیگموند فروید، چارلز داروین، فردینان دو سوسور، فریدریش نیچه، آلبرت اینشتاین و خود کارل مارکس. این‌ها از یک نسل نیستند اما همه در قرن نوزدهم به دنیا آمده‌اند و در حدود سال ۱۸۸۰ — یعنی در آستانه‌ی انقلاب‌های هنری که بعداً همه‌ی آن‌ها تحت عنوان مدرنیسم جمع‌بندی شدند — در قید حیات بوده‌اند. در فصل حاضر، از این نام‌ها به‌عنوان سرنخ استفاده می‌کنیم و نیز به‌عنوان نشانه‌ی گسست‌هایی بنیادی از ادراک‌های پیشین که آن زمان در بریتانیای عصر ویکتوریا و در سراسر جهان غرب صورت گرفت — گسست‌هایی در عرصه‌ی سیاست و تاریخ، مذهب و تکامل، روان‌شناسی، فلسفه، زبان و علم.

مدرنیسم، ادبیات قرن بیستم است اما صدای شیپور بیدارباش آن در سراسر قرن نوزدهم در ندای دعوت کسانی چون سورن کیرگگور و تاماس کارلایل، اوگوست استریندبرگ و هرمن ملویل، هنریک ایبسن و شارل بودلر به گوش